

GERZSENYI GABRIELLA

ZARÁNDOKLAT

Már vártalak, Csillagom, arra gondoltam, hogy a két kis összecukható székot is elvisszük magunkkal, mert ha nincs hely árnyékban ülni, akkor azokat le tudjuk tenni oldalt egy fa alá. Gyere a konyhába, kikészítettem a kávédat, meg viszünk magunkkal zöld teát flakonban, szendvicset négyet csináltam, igaz, abból kettő csak csupasz zsemle, a másik kettőben van sajt, mást nem tettem bele, remélem, így is jó lesz, meg teszek még fűgét is dobozba. A kávé, ha nem iszod meg mindet, töltsük bele ebbe a kis műanyag pohárba, tegyél bele completát is, de igen, csak tegyél, nem lesz jó magában, túlságosan savas, megfájdul tőle a gyomrod. Az emeleti gardróból még hozd le a kis piros plédet, azt a puhát ott oldalt a polcon, az jó lesz, hogy foglaljuk a helyet a padon, már kitapasztaltam az évek során, érdemes ilyesmit magunkkal vinni, mert ha elmegyünk a végére, vagy kimegyünk az áldozáshoz, akkor is ott-hagyhatjuk letéve. Erre menjünk le együtt, a garázson át, a télikert ajtaját már bereteszeltem, a hátsó ajtót is bezártam a konyha felől, lent aztán bekapcsoljuk a riasztót, én meg még vigyázok a kutyákra, amíg kihajtod az autót, ki ne szaladjanak az útra. Milyen jó ötlet a tiédde menni, akkor legalább nem kell nekem is autópálya-matricát vennem, na, várjál, hová tettem a lenti ajtóba való kulcsot, az előbb még itt volt a kezemben, hú, a nyavalyába, most mehetek vissza a lépcsőn, a múltkor már megszámloltam, hány fokot kell megmászni, szegény nagypapa számolgatta mindig a régi házban, hogy tizenhárom fokot kellett megtenni, ha le akart jutni a kertbe, sose gondoltam, hogy nekem is számítani fog valamikor.

Jó, vigyázz a kikanyarodásnál, túl közel van ez a hülye bokor, neki ne menj, óvatosan tolass le az útra, ilyenkor még nem járnak erre sokan, ezt a hideg levegő befűjást hol kell kikapcsolni, nekem nem kell a hátamra. Habár nem rossz ötlet, az új autóra jövőre én is fogok kérni ilyen extrát, már eldöntöttem, mindent fogok bele kérni, amit csak lehet, a kollégák röhögtek rajtam, amikor mondtam, hogy azért csak jövő nyáron veszem meg, mert akkortól adják majd az új rendszámot a címerrel, nemigen lesz már másik autóm az életben, hát akkor már legyen rajta a szép címeres rendszám, nem igaz? Vigyázz itt, figyeld a sávokat, be kell majd sorolnod, ja, beállítottad a dzsípíeszt, azért csak figyeld, nekem mindig nagy stressz, hogy a sok sáv meg kihajtó közül el ne

rontsam, inkább szép nyugodtan a külső sávban szoktam menni, a sok hülye száguld, mint az örült, de engem nem érdekel, akinek túl lassú vagyok, az előzön meg. Elmesélek mindjárt valamit a munkáról, csak megvárom, hogy ráhajtsunk az emnullásra, nehogy elrontsd a sávot, koncentrálj, ne beszélj, mondom, hogy én itt mindig izgulok, múltkor is eltévesztettem. Te nem bírod a csendet, azért kell a rádió, pedig felesleges most duzzognod, mondom, hogy mindjárt elmesélem, de már megvárom inkább, hogy még az emhármásra is felhajts, mert ott is elég bonyolult, vigyázz, itt is jönnek, mint a marha, hova siet vasárnap reggel az a sok ember, biztos, hogy nem a zarándoklatra.

Szóval, kapsold ki a rádiót, a kollégámat akartam mesélni, Péternek hívják, hogy járt a szerencsétlen, pedig egy erős, sportos férfi, aktív életet élt, aztán múlt héten festette a plafont otthon, leesett a létráról, megsérült a gerince, lehet, hogy egész életében tolószékben kell maradnia, borzasztó, persze, szoktad mondani, hogy mindig a rossz híreket osztom meg, de hát ha egyszer ilyenek történnek körülöttem, azért csak elmondom. Pár hónapja is, hát hiába nem akarod meghallgatni, de azért fel kell készülni a rossz dolgokra, a Balatonon nyaralt a titkárnő, tudod, Ágota, aki nemrég vált el, elvitte a két gyereket egy hétre, azok beveztek a mély vízbe gumimatracon, a nagyobbik fejest ugrott, és ott volt egy kő, épp rosszul esett, eltört a nyakcsigolyája, azóta fekszik, még tolószékbe se tud ülni, az anyja teljesen ki van borulva, kérte, ha tudok, ajánljak pszichiátert. Kérsz egy kis innivalót? Tessék, óvatosan, ne lötyögtesd magadra, mert nagyon tele van, az ülésemet szeretném egy kicsit hátrébb állítani, melyik gombbal kell? Itt lent? Itt nincs semmi. Aha, előrébb, megvan. Nem, mégsem, ez itt csak a támlát dönti, de én azt szeretném, hogy a lábamnak több hely legyen, hátrébb akarom az egészet tolni, na, most már sikerült, rendben.

Nemsokára le kell hajtánunk az autópályáról, figyeld a táblát, jó, a dzsipész egy dolog, néha hasznos, de sokszor hülyeséget mutat, összezavarodik, rosszabb, mint a semmi. Itt már nagyon szeretem a tájat, nekem ez is a zarándoklat része, hogy nézzük a fákat, mindjárt jön balra a temető, innen már tényleg nagyon jól tudom az utat, nemrég építettek egy rövid elkerülő szakaszt, így legalább nem kell áthajtani a falun. Jó, ott majd balra, ahol az a piros is kanyarodik, innen már mindenki ugyanoda megy, remélem, sikerül elég korán érkezniünk, és lesz még hely a parkolóban is közel, meg árnyékban ülni is, hálistennek azért, hogy hoztuk a kis székeket, hátha szükség lesz rá. Jó napot kívánok, innen már nem lehet tovább hajtani? Jaj, kik foglalták már el az összes közeli parkolóhelyet? Na, mindegy, akkor hajts le jobbra

itt a füves részre, és próbáljunk még előre menni, ameddig lehet, hát igen, úgy látszik, mégse jöttünk elég korán, más is ügyes akart lenni, hiába, nagy lesz ma is nagyon a meleg. Ezen a soron nemigen lesz hely, már elállták az egészet a buszok, akkor a végén kanyarodj be balra, nem a fák felé, hanem vissza a kavicsos úton, muszáj lesz a napon megállni, hát annyi baj legyen, csak legalább ülőhelyet találjunk az árnyékban.

Sajnos egyre nehezebben megy a gyaloglás, évről évre megfigyelem, amikor ide jövünk, hát persze, az árusokat engedik behajtani, meg a szervezőket, a pórnép csak hadd gyalogoljon, engem nem érdekel, hogy ki van járókerettel, én még botot se akarok használni, egyelőre hadd fogjam a kezedet, így egy kicsit rádnehezedek és hátha meg bírom tenni ezt a pár lépést. Vécére is majd később megyek, most igyekezzünk előre, hogy jó helyen tudjunk ülni, sokan vannak, többen, mint tavaly, most még csak fél tíz, zajlik a korábbi mise, na, nem baj, azért csak keressünk árnyékos helyet, habár úgy látom, nem lesz könnyű, te menjél azon a soron, integess, ha találsz valamit, én itt végignézem.

Szerintem itt jó lesz, egy kicsit fog árnyékolni a fa, ha arra megy majd a nap, és innen látni is lehet, igaz, a lábamat pont nem tudom kinyújtani, akkor annyira mégse lesz jó, jaj, nem fogom tudni végig behajlítva tartani a térdemet, akkor még nézzük végig majd a mise után, hátha elmennek egy páran, ha véget ért a reggeli mise, de a kis plédet hagyjuk itt, ha nem találunk jobbat, akkor visszajövünk. Milyen hülye vagyok, hogy nem hoztam én is szalmakalapot, jó lett volna, van pedig otthon nem is egy, hogy felejtettem el. Akkor majd elhozod az esernyőt az autóból, sokan kinyitják, jó lesz nekem is, meg hozd el még az egyik szendvicset, szerintem indulhatsz is, hogy még legyen időm megenni az ünnepi mise előtt, meg hozd el a másik palackban a zöld teát, aztán ha kiürültek a palackok, akkor megtöltjük ott a kútnál. Igen, kivonul a helyi lakosság is, mindig rengeteg virágot szoktak hozni, ők is ünnepelnek, a falu apraja-nagyja itt van, nézzed majd a díszes öltözetű kislányokat, ezért akartam, hogy hozzuk a gyerekeket is, olyan szép ruhákban vannak a résztvevők, öröm nézni. A kántor? Ott ül fenn az orgona mögött, de nem látszik, csodálom is, hogy bírja ilyen hosszan, reggel óta dolgozik a nagy melegben. A végén lesz még körmenet, arra nem fogok menni, de megvárjuk őket, ott a kút előtt fognak elvonulni a visszaúton, esetleg a menet legvégére becsatlakozunk.

Kezdődik, itt az énekeskönyv, olyan szépek az itteni énekek, te ezeket lehet, hogy nem ismered. Nem? De kár, pedig olyan szépek, mostanában el

is szoktam érzékenyülni, könnyezek közben, jó melegen süt a nap, akkor mégiscsak kinyitom az ernyőt, még szerencse, hogy a fehéret hoztad ide az autóból. Repi ajándék? Csak egy van belőle? Nem baj, nekem is van sok, csak most elfelejtettem hozni, de hálistennek volt neked az autóban. Kérsz még egy kis teát? A végén a vizet is megáldják a palackban, meg ezt a szép rózsafüzéremet is megáldatom, mindig ezt szoktam magammal hozni, be is teszem a nyakamba. Nézzed, ott jönnek, jó melege lehet a kislányoknak, valamelyiken még csak nem is cipő van, hanem hosszúszerű fekete csizma, tejóisten, hogy fogja bírni ebben a melegben.

Az áldozáshoz majd balról kerülünk, a palackot is nyugodtan itthagyhadjuk, sokáig fog tartani, mire odaérünk, nem, csak menjél nyugodtan, én tudok egyedül is lépni, esetleg visszafelé, ha elfáradok, majd megfogom a kezed.

Ott indul a körmenet, sajnos nem tudok beállni, maradjunk hátul, várjuk meg, amíg visszaérnek, addig megtöltheted vízzel a palackokat. Igen, ez itt most búcsú, nem olyan csendes elmélkedés, mintha lelkigyakorlaton lennénk, hát mindegy most már, szerintem így is nagyon szép az egész, örülök, hogy jöttünk. Nézd már, mekkora gyertyát hoz ott az egyik pasas, tejóisten, a vállára van fektetve, nem arra, hanem a parkoló felé, igen, az a kék inges. Videózol egy kicsit? Akkor én nem fogok, majd átküldöd. Fényképet is csinálj, a kislányokról is. Az a szőke szegény nagyon szenved a cipekedéstől, nahát, a nő le se tagadhatná, hogy az anyja, adja neki a vizeskulacsot, persze én is ezt csinálnám, ha neked kellene tartanod a válladon azt a szobrot.

Nem fogok elmenni az autóig, inkább megvárlak itt a kis fa mellett, kanyarodj ide értem.

Na, azért szép volt az egész, hálistennek, hogy tudtunk jönni. Lehet, hogy fogok egy kicsit szundikálni, én így kora délután mindig nagyon elálmosodok, a munkahelyen is legszívesebben aludnék egyet ebéd után, hogy is kellett hátrébb dönteni az üléstámlát? Vigyázz, ezek lassítanak előtted, kapsold be te is a vészvillogót, mi a nyavalya van, remélem, nincs baleset, akkor aztán bedugulunk. Nézd meg a dzsípieszt, hátha felajánl egy alternatív útvonalat, habár itt pont nem lehet kihajtani, a sok disznó persze megy a leállósávban, húzódj szélre, jön a mentő, nagy baleset lehet, mert ez már a második, na itt aztán állodogálhatunk jó sokáig.

Hát igen, nem lehet előre kiszámítani a menetidőt, ember tervez, isten végez, ilyenkor, ha balesetet látok, mindig hálát adok, hogy nem velünk történt, a családban csak két komolyabb volt eddig, mind a kettő pont itt az emhármason, tudod, amikor én Pestről menet kipördültem a ventóval, meg egyszer

keresztanyádék a másik irányból jövet behajtottak egy nagy pocsolyába és nekicsapódtak a szalagkorlátnak, biztos, hogy a jóisten vigyázott mindnyájunkra, pedig akkor még nem is jártunk zarándoklatra. Szegény bácsi, jajistenem, hogy összenyomódott a kis sárga rönó eleje, te ne erre nézz, hanem előre, koncentrálj, hogy neki ne menj az előtted lévőnek. Ő szaladt bele hátulról a feketébe, de az biztos masszívabb, alig van benyomódva a háta, biztos elaludt a bácsi, vagy elbambult egy pillanatra, túl nagyot fékezhetett előtte a fekete. Ne nézd, majd én mondom, sérültet nem látok, lehet, hogy csak rutinból jött a mentő, na hálistennek, hogy csak ennyi volt.

Remélem, te nem vagy álmos, Csillagom, tessék, idd meg a maradék zöldteát, én viszont egy kicsit alszom. Azért milyen jó, hogy eljöttünk, szép volt.

